

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 20. juni 2019
(OR. en)**

**2018/0064 (COD)
LEX 1952**

**PE-CONS 49/1/19
REV 1**

**SOC 96
EMPL 68
MI 161
IA 63
CODEC 431**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM OPRETTELSE AF EN EUROPÆISK ARBEJDSMARKEDSMYNDIGHED,
OM ÆNDRING AF FORORDNING (EF) NR. 883/2004, (EU) NR. 492/2011
OG (EU) 2016/589 OG OM OPHÆVELSE AF AFGØRELSE (EU) 2016/344**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS
FORORDNING (EU) 2019/...**

af 20. juni 2019

**om oprettelse af en europæisk arbejdsmarkedsmyndighed,
om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004, (EU) nr. 492/2011
og (EU) 2016/589 og om ophævelse af afgørelse (EU) 2016/344**

(Tekst af relevans for EØS og for Schweiz)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 46 og 48,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og³

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 128.

² EUT C 461 af 21.12.2018, s. 16.

³ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.6.2019.

- (1) Den frie bevægelighed for arbejdstagere, etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser er grundlæggende principper for Unionens indre marked, som er grundfæstede i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (2) I henhold til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) skal Unionen arbejde for en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og fremme social retfærdighed og beskyttelse, ligestilling mellem kvinder og mænd, solidaritet mellem generationerne og bekæmpelse af forskelsbehandling. I henhold til artikel 9 i TEUF skal Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tage hensyn til de krav, der er knyttet til at fremme et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed.
- (3) Den europæiske søjle for sociale rettigheder blev proklameret i fællesskab af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen på det sociale topmøde om fair job og vækst i Göteborg den 17. november 2017. Topmødet understregede behovet for at sætte mennesket i centrum med henblik på at videreudvikle Unionens sociale dimension og for at fremme konvergens gennem en indsats på alle niveauer, som bekræftet i konklusionerne fra Det Europæiske Råd efter mødet den 14. og 15. december 2017.

- (4) I deres fælles erklæring om EU's lovgivningsmæssige prioriteter for 2018-2019 forpligtede Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sig til at træffe foranstaltninger for at styrke Unionens sociale dimension ved at arbejde på at forbedre koordineringen af de sociale sikringsordninger, ved at beskytte arbejdstagerne mod sundhedsrisici på arbejdspladsen, ved at sikre en retfærdig behandling af alle på EU-arbejdsmarkedet gennem en modernisering af reglerne om udstationering af arbejdstagere og ved yderligere at forbedre håndhævelse af EU-retten på tværs af grænserne.
- (5) For at beskytte mobile arbejdstageres rettigheder og for at fremme fair konkurrence mellem virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), er det af afgørende betydning at forbedre den grænseoverskridende håndhævelse af EU-retten vedrørende arbejdskraftmobilitet og at tackle misbrug.
- (6) Der bør oprettes en europæisk arbejdsmarkedsmyndighed ("myndigheden"), der skal bidrage til at styrke retfærdigheden i og tilliden til det indre marked. Myndighedens mål bør defineres klart med stærk fokus på et begrænset antal opgaver, således at det sikres, at de midler, der er til rådighed anvendes så effektivt som muligt på områder, hvor myndigheden kan skabe den største merværdi. Med henblik herpå bør myndigheden bistå medlemsstaterne og Kommissionen med at fremme adgangen til oplysninger, bør støtte overholdelse af reglerne og samarbejde mellem medlemsstaterne for så vidt angår en konsekvent, formålstjenlig og effektiv anvendelse og håndhævelse af EU-retten vedrørende arbejdskraftmobilitet i hele Unionen, og koordineringen af de sociale sikringsordninger inden for Unionen og bør mægle og lette løsninger i tilfælde af tvister.

- (7) Det er afgørende at forbedre enkeltpersoners og arbejdsgiveres, navnlig SMV'ers, adgang til oplysninger om deres rettigheder og pligter vedrørende arbejdskraftmobilitet, fri bevægelighed for tjenesteydelser og koordinering af de sociale sikringsordninger for at give dem mulighed for at udnytte det indre markeds potentiale fuldt ud.
- (8) Myndigheden bør udføre sine aktiviteter vedrørende arbejdskraftmobilitet i hele Unionen og koordinering af de sociale sikringsordninger, herunder arbejdskraftens frie bevægelighed, udstationering af arbejdstagere og meget mobile tjenester. Den bør også styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne om imødegåelse af sort arbejde og andre situationer, der bringer det indre markeds funktion i fare, såsom skuffeselskaber og proformaselvstændige, uden at dette berører medlemsstaternes kompetence til at træffe afgørelse om nationale foranstaltninger. Hvor myndigheden i forbindelse med udførelsen af sine aktiviteter fatter mistanke om uregelmæssigheder på områder af EU-retten, såsom overtrædelser af regler om arbejdsforhold eller sundheds og sikkerhed eller udnyttelse af arbejdskraft, bør den være i stand til at indberette dem til og samarbejde om disse spørgsmål med de nationale myndigheder i de berørte medlemsstater og, hvor det er passende, indberette dem til Kommissionen og andre kompetente EU-organer.
- (9) Anvendelsesområdet for myndighedens aktiviteter bør dække specifikke EU-retsakter, der er anført i denne forordning, herunder ændringer hertil. Denne liste bør udvides i tilfælde af vedtagelse af yderligere EU-retsakter vedrørende arbejdskraftmobilitet i hele Unionen.

- (10) Myndigheden bør proaktivt bidrage til Unionens og medlemsstaternes indsats vedrørende arbejdskraftmobilitet i hele Unionen og koordinering af de sociale sikringsordninger ved at udføre sine opgaver i fuldt samarbejde med Unionens institutioner og organer og medlemsstaterne og samtidig undgå dobbeltarbejde og fremme synergi og komplementaritet.
- (11) Myndigheden bør bidrage til at lette anvendelsen og håndhævelsen af EU-retten inden for denne forordnings anvendelsesområde og til at støtte håndhævelsen af disse bestemmelser, som gennemføres ved hjælp af generelt anvendelige kollektive overenskomster i overensstemmelse med medlemsstaternes praksis. Med henblik herpå bør myndigheden etablere et centralt EU-websted med henblik på adgang til alle relevante EU-websteder og de nationale websteder, der er etableret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU¹, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/54/EU². Uden at dette berører opgaverne og aktiviteterne i Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ("Den Administrative Kommission")³, bør myndigheden også bistå med koordineringen af sociale sikringsordninger.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked ("IMI-forordningen") (EUT L 159 af 28.5.2014, s. 11).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/54/EU af 16. april 2014 om foranstaltninger til fremme af arbejdstagernes udøvelse af deres ret til fri bevægelighed (EUT L 128 af 30.4.2014, s. 8)

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

- (12) I visse tilfælde er der vedtaget sektorspecifik EU-ret for at imødekomme specifikke behov i bestemte sektorer, såsom vedrørende international transport, herunder vej-, jernbane- og søtransport, indre vandveje og luftfart. Myndigheden bør også inden for denne forordnings anvendelsesområde behandle arbejdskraftmobilitet og aspekter ved social sikring af anvendelsen af sådan sektorspecifik EU-ret. Omfanget af myndighedens aktiviteter, navnlig hvorvidt aktiviteterne bør udvides til yderligere EU-retsakter, der dækker sektorspecifikke behov vedrørende international transport, bør evalueres regelmæssigt og, hvor det er hensigtsmæssigt, tages op til revision.
- (13) Myndighedens aktiviteter bør omfatte enkeltpersoner, som er underlagt EU-retten inden for denne forordnings anvendelsesområde, herunder arbejdstagere, selvstændige og jobsøgende. Sådanne enkeltpersoner bør omfatte unionsborgere og tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold i Unionen, såsom udstationerede arbejdstagere, virksomhedsinternt udstationerede og fastboende udlændinge samt deres familiemedlemmer i overensstemmelse med EU-retten, der regulerer deres mobilitet inden for Unionen.
- (14) Oprettelsen af myndigheden bør ikke skabe nye rettigheder eller pligter for enkeltpersoner eller arbejdsgivere, herunder økonomiske aktører eller nonprofitorganisationer, da myndighedens aktiviteter bør omfatte sådanne enkeltpersoner og arbejdsgivere, for så vidt som de er omfattet af EU-retten inden for denne forordnings anvendelsesområde. Øget samarbejde om håndhævelse bør hverken pålægge mobile arbejdstagere eller arbejdsgivere, navnlig SMV'er, uforholdsmæssige administrative byrder eller fjerne incitamenter til arbejdskraftmobilitet.

- (15) For at sikre, at enkeltpersoner og arbejdsgivere kan nyde godt af et retfærdigt og effektivt indre marked, bør myndigheden støtte medlemsstaterne i at fremme mulighederne for arbejdskraftmobilitet eller for at yde tjenester og foretage ansættelser overalt inden for Unionen, herunder mulighederne for at få adgang til mobilitetstjenester på tværs af grænserne, såsom matchning af job, praktikophold og lærepladser samt mobilitetsordninger som Dit første Euresjob eller ErasmusPro. Myndigheden bør også bidrage til at forbedre gennemsigtigheden af oplysninger, herunder om, hvilke rettigheder og pligter der hidrører fra EU-retten, og adgangen til tjenester for enkeltpersoner og arbejdsgivere, i samarbejde med andre EU-oplysningstjenester som Dit Europa — Råd & Vink, og til fuldt ud at udnytte og sikre overensstemmelse med Dit Europa-portalen, der skal udgøre rygraden i den fælles digitale portal, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724¹.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

- (16) Med henblik herpå bør myndigheden samarbejde med andre relevante EU-initiativer og netværk, navnlig det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger, Enterprise Europe-netværket, grænsekontaktpunktet SOLVIT og Udvalget af Arbejdstilsynschefer samt med relevante nationale tjenester såsom de organer til fremme af ligebehandling og til støtte for EU-arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som medlemsstaterne har udpeget i henhold til direktiv 2014/54/EU. Myndigheden bør afløse Kommissionen i forvaltningen af Det Europæiske Koordineringsbureau for Det Europæiske Arbejdsformidlingsnet (Eures), der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/589¹, herunder fastlæggelsen af brugernes behov og forretningsmæssige krav til effektiviteten af Euresportalen og tilhørende tjenester vedrørende informationsteknologi (IT), men undtaget tilvejebringelse af IT og drift og udvikling af IT-infrastruktur, som fortsat varetages af Kommissionen.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/589 af 13. april 2016 om et europæisk arbejdsformidlingsnet (Eures), arbejdstageres adgang til mobilitetstjenester og øget integrering af arbejdsmarkedene og om ændring af forordning (EU) nr. 492/2011 og (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 107 af 22.4.2016, s. 1).

- (17) Med henblik på at sikre en retfærdig, enkel og effektiv anvendelse og håndhævelse af EU-retten bør myndigheden støtte samarbejde og rettidig udveksling af oplysninger medlemsstaterne imellem. Sammen med andet personale bør nationale forbindelsesofficerer, der arbejder i myndigheden, støtte medlemsstaternes overholdelse af samarbejdsforpligtelserne, fremskynde udvekslingen mellem dem ved hjælp af procedurer til at nedbringe forsinkelser og sikre forbindelser med andre nationale forbindelseskontorer, organer og kontaktpunkter, der er oprettet i henhold til EU-retten. Myndigheden bør tilskynde til brug af innovative tilgange til effektivt og formålstjenligt samarbejde på tværs af grænserne, herunder elektroniske dataudvekslingsværktøjer som systemet til elektronisk udveksling af oplysninger vedrørende socialsikring (EESSI) og informationssystemet for det indre marked (IMI-systemet) og bør bidrage til at fremme digitaliseringsprocedurer og forbedre de IT-værktøjer, der anvendes til udveksling af meddelelser de nationale myndigheder imellem.

- (18) For at øge medlemsstaternes kapacitet til at sikre beskyttelse af personer, der udøver deres ret til fri bevægelighed, og bekæmpe uregelmæssigheder på tværs af grænserne i forbindelse med EU-retten inden for denne forordnings anvendelsesområde, bør myndigheden bistå de nationale myndigheder med at udføre samordnede og fælles inspektioner, herunder ved at lette gennemførelsen af inspektioner i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 2014/67/EU. Disse inspektioner bør finde sted efter anmodning fra medlemsstaterne eller efter deres tilslutning til myndighedens forslag. Myndigheden bør yde strategisk, logistisk og teknisk bistand til medlemsstater, der deltager i samordnede eller fælles inspektioner, under fuld overholdelse af fortrolighedskravene. Inspektioner bør foretages efter aftale med de berørte medlemsstater og finde sted inden for de retlige rammer af den nationale ret eller praksis i de medlemsstater, hvor inspektionerne finder sted. Medlemsstaterne bør følge op på resultaterne af de samordnede og fælles inspektioner i henhold til national ret eller praksis.
- (19) Samordnede og fælles inspektioner bør ikke erstatte eller underminere nationale beføjelser. Nationale myndigheder bør også inddrages fuldt ud i processen med sådanne inspektioner og have fuld autoritet. Hvor fagforeninger har ansvaret for inspektioner på nationalt plan, bør samordnede og fælles inspektioner finde sted efter aftale med og i samarbejde med de relevante arbejdsmarkedsparter.

- (20) Med henblik på at kortlægge nye tendenser, udfordringer eller smuthuller vedrørende arbejdskraftmobilitet og koordinering af de sociale sikringsordninger bør myndigheden i samarbejde med medlemsstaterne og, hvor det er hensigtsmæssigt, arbejdsmarkedets parter udvikle en analyse- og risikovurderingskapacitet. Dette bør indebære, at der udføres arbejdsmarkedsanalyser og -undersøgelser samt peer reviews. Myndigheden bør overvåge potentielle ubalancer med hensyn til færdigheder og arbejdskraftstrømme på tværs af grænserne, herunder deres mulige indvirkning på den territoriale samhørighed. Myndigheden bør også støtte den risikovurdering, der er omhandlet i artikel 10 i direktiv 2014/67/EU. Myndigheden bør sikre synergi og komplementaritet med EU-agenturer, -tjenester eller -net. Dette bør omfatte indhentning af bidrag fra SOLVIT og lignende tjenester vedrørende sektorspecifikke udfordringer og tilbagevendende problemer vedrørende arbejdskraftmobilitet inden for denne forordnings anvendelsesområde. Myndigheden bør også lette og strømline dataindsamlingsaktiviteter, der fremgår af EU-retten inden for denne forordnings anvendelsesområde. Dette medfører ikke indførelse af nye rapporteringsforpligtelser for medlemsstaterne.

- (21) For at øge de nationale myndigheders kapacitet vedrørende arbejdskraftmobilitet og koordinering af de sociale sikringsordninger og sikre bedre konsekvens i anvendelsen af EU-retten inden for denne forordnings anvendelsesområde bør myndigheden yde operativ bistand til nationale myndigheder, herunder ved at udarbejde praktiske retningslinjer, indføre uddannelses- og peerlæringsprogrammer, herunder for arbejdstilsyn til at håndtere udfordringer såsom proformaselvstændighed og udstationeringsmisbrug, fremme gensidige bistandsprojekter, lette udveksling af personale som omhandlet i artikel 8 i direktiv 2014/67/EU og bistå medlemsstaterne med at tilrettelægge oplysningskampagner for at oplyse enkeltpersoner og arbejdsgivere om deres rettigheder og pligter. Myndigheden bør fremme udveksling, formidling og udbredelsen af god praksis og af viden om og fremme gensidig forståelse af de forskellige nationale systemer og praksis.

- (22) Myndigheden bør udvikle synergier mellem sin opgave med at sikre retfærdig arbejdskraftmobilitet og imødegåelsen af sort arbejde. Med henblik på denne forordning forstås ved "imødegåelse" af sort arbejde forebyggelse af, afskrækkelse fra og bekæmpelse af sort arbejde samt fremme af registrering deraf. Med udgangspunkt i den viden og de arbejdsmetoder, der henholdsvis findes og anvendes i den europæiske platform for forbedring af samarbejdet i forbindelse med imødegåelse af sort arbejde, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2016/344¹, bør myndigheden med inddragelse af arbejdsmarkedets parter oprette en permanent arbejdsgruppe, også med navnet den europæiske platform for forbedring af samarbejdet i forbindelse med imødegåelse af sort arbejde. Myndigheden bør sikre en gnidningsløs overførsel af de eksisterende aktiviteter fra platformen oprettet ved afgørelse (EU) 2016/344 til den nye arbejdsgruppe inden for myndigheden.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2016/344 af 9. marts 2016 om en europæisk platform for forbedring af samarbejdet i forbindelse med imødegåelse af sort arbejde (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 12).

- (23) Myndigheden bør indtage en mæglerrolle. Medlemsstaterne bør være i stand til at henvise omtvistede individuelle sager til myndigheden til mægling, når de ikke har kunnet løse sagerne indbyrdes gennem direkte kontakt og dialog. Mægling bør kun vedrøre tvister mellem medlemsstaterne, hvorimod enkeltpersoner og arbejdsgivere, som står over for vanskeligheder med hensyn til at udøve deres EU-rettighe­der, fortsat bør råde over de nationale tjenester og EU-tjenester, der er beregnet til at håndtere disse sager, såsom SOLVIT-nettet, som myndigheden bør henvise sådanne sager til. SOLVIT-nettet bør også kunne henvise til myndigheden i tilfælde, hvor problemet ikke kan løses på grund af forskelligheder nationale myndigheder imellem. Myndigheden bør udføre sin mæglerrolle, uden at dette berører Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolens) beføjelser vedrørende fortolkning af EU-retten, og uden at det berører Den Administrative Kommissions beføjelser.

- (24) Den europæiske interoperabilitetsramme (EIF) indeholder principper og anbefalinger om, hvordan man kan forbedre forvaltningen af interoperabilitetsaktiviteter og offentlige tjenester, etablere forbindelser på tværs af organisationer og på tværs af grænser, strømline processer, der understøtter digitale end-to-end-udvekslinger, og sikre, at både eksisterende og ny lovgivning støtter interoperabilitetsprincipperne. Den europæiske referencearkitektur for interoperabilitet (EIRA) er en generisk struktur, som omfatter principper og retningslinjer for gennemførelsen af interoperabilitetsløsninger, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/2240¹. Både EIF og EIRA bør vejlede og støtte myndigheden, når den overvejer interoperabilitetsspørgsmål.
- (25) Myndigheden bør sigte mod at give EU-interessenter og nationale interessenter bedre adgang til onlineoplysninger og -tjenester og lette udvekslingen af oplysninger mellem dem. Myndigheden bør derfor tilskynde til anvendelse af digitale værktøjer, når det er muligt. Ud over IT-systemer og websteder spiller digitale værktøjer såsom onlineplatforme og databaser en stadig mere central rolle på markedet for arbejdskraftmobilitet på tværs af grænserne. Sådanne værktøjer er således nyttige med henblik på at give let adgang til relevante onlineoplysninger og lette udvekslingen af oplysninger for EU-interessenter og nationale interessenter vedrørende deres aktiviteter på tværs af grænserne.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/2240 af 25. november 2015 om indførelse af et program om interoperabilitetsløsninger og fælles rammer for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere (ISA²-programmet) som et middel til at modernisere den offentlige sektor (EUT L 318 af 4.12.2015, s. 1).

- (26) Myndigheden bør tilstræbe, at de websteder og mobilapplikationer, der udvikles med henblik på udførelsen af de opgaver, der er fastsat i denne forordning, er i overensstemmelse med Unionens relevante tilgængelighedskrav. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102¹ skal medlemsstaterne sikre, at deres offentlige organers websteder er tilgængelige i overensstemmelse med principperne om, at de skal være opfattede, anvendelige, forståelige og robuste, og at de skal overholde kravene i nævnte direktiv. Nævnte direktiv finder ikke anvendelse på EU-institutioners, -organers, -kontorers og -agenturers websteder eller mobilapplikationer. Myndigheden bør dog søge at overholde principperne fastsat i nævnte direktiv.
- (27) Myndigheden bør ledes og drives i overensstemmelse med principperne i den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om decentraliserede agenturer af 19. juli 2012.
- (28) Ligestillingsprincippet er et grundlæggende princip i EU-retten. Det kræver, at ligestilling mellem kvinder og mænd skal sikres på alle områder, herunder i forbindelse med beskæftigelse, arbejde og løn. Alle parter bør tilstræbe at opnå en afbalanceret repræsentation af kvinder og mænd i bestyrelsen og gruppen af interesserede parter. Dette mål bør også forfølges af bestyrelsen for så vidt angår dens formand og næstformænd taget under ét.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EUT L 327 af 2.12.2016, s. 1).

- (29) Medlemsstaterne og Kommissionen bør være repræsenteret i en bestyrelse for at sikre, at myndigheden fungerer effektivt. Europa-Parlamentet og tværfaglige arbejdsmarkedsorganisationer på EU-plan, der ligeligt repræsenterer fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer og med passende repræsentation af SMV'er, kan også foreslå repræsentanter til bestyrelsen. Sammensætningen af bestyrelsen, herunder valget af formand og næstformand, bør overholde principperne om kønsbalance, erfaring og kvalifikationer. Bestyrelsen bør for at sikre, at myndigheden fungerer effektivt og formålstjenligt, navnlig vedtage et årligt arbejdsprogram, varetage sine opgaver i forbindelse med myndighedens budget, vedtage de finansielle bestemmelser, som finder anvendelse på myndigheden, udnævne en administrerende direktør og fastlægge procedurer for den administrerende direktørs beslutningstagning vedrørende myndighedens operationelle opgaver. Repræsentanter fra andre tredjelande, som anvender EU-reglerne inden for denne forordnings anvendelsesområde, bør kunne deltage i bestyrelsens møder som observatører.

- (30) I særlige tilfælde, hvor det er nødvendigt at opretholde maksimal fortrolighed, bør den uafhængige ekspert, der er udnævnt af Europa-Parlamentet, og repræsentanterne for tværfaglige arbejdsmarkedsorganisationer på EU-plan ikke deltage i bestyrelsens drøftelser. En sådan bestemmelse bør angives klart i bestyrelsens forretningsorden og begrænses til følsomme oplysninger vedrørende individuelle sager for at sikre, at ekspertens og repræsentanternes effektive deltagelse i bestyrelsens arbejde ikke begrænses unødigt.
- (31) Der bør udnævnes en administrerende direktør for at sikre den overordnede administrative forvaltning af myndigheden og gennemførelsen af de opgaver, der er pålagt myndigheden. Andre ansatte kan træde i stedet for den administrerende direktør, hvor dette anses for at være nødvendigt for at sikre den daglige forvaltning af myndigheden i overensstemmelse med myndighedens interne regler, uden at der skabes yderligere ledende stillinger.
- (32) Med forbehold af Kommissionens beføjelser bør bestyrelsen og den administrerende direktør være uafhængige i udførelsen af deres hverv og handle i almenhedens interesse.

- (33) Myndigheden bør basere sig direkte på relevante interesserede parter ekspertise på de områder, der falder under denne forordnings anvendelsesområde, gennem en særlig gruppe af interesserede parter. Medlemmerne bør være repræsentanter for arbejdsmarkedets parter på EU-plan, herunder anerkendte sektorspecifikke EU-arbejdsmarkedsparter, der repræsenterer sektorer, som er særlig berørt af spørgsmål vedrørende arbejdskraftmobilitet. Gruppen af interesserede parter bør modtage forudgående briefing og kunne afgive deres udtalelser til myndigheden, efter anmodning eller på eget initiativ. Gruppen af interesserede parter tager i udførelsen af sine aktiviteter behørigt hensyn til udtalelser fra og trækker på ekspertviden fra Det Rådgivende Udvalg for Koordinering af Sociale Sikringsordninger, der er nedsat ved forordning (EF) nr. 883/2004, og det rådgivende udvalg for arbejdskraftens frie bevægelighed, der er nedsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011¹.
- (34) For at sikre dens fulde selvstændighed og uafhængighed bør myndigheden råde over et selvstændigt budget, hvor indtægterne kommer fra Unionens almindelige budget, eventuelle frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne og eventuelle bidrag fra tredjelande, der deltager i myndighedens arbejde. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde bør den også kunne opnå finansiering i form af delegationsaftaler eller ad hoc-tilskud og opkræve betaling for publikationer og tjenester, der leveres af myndigheden.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT L 141 af 27.5.2011, s. 1).

- (35) De oversættelsestjenester, som er nødvendige for myndighedens funktion, bør udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (Oversættelsescentret). Myndigheden bør arbejde sammen med Oversættelsescentret for at fastlægge indikatorer for kvalitet, rettidighed og fortrolighed, for klart at identificere myndighedens behov og prioriteter og skabe gennemsigtige og objektive procedurer for oversættelsesprocessen.
- (36) Behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹ eller (EU) nr. 2018/1725², alt efter hvilken der er gældende. Dette omfatter indførelse af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at opfylde de forpligtelser, der følger af disse forordninger, navnlig foranstaltninger vedrørende lovligheden af behandlingen, sikkerheden af behandlingsaktiviteterne, afgivelse af oplysninger og registreredes rettigheder.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (37) For at sikre gennemsigtighed omkring myndighedens virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001¹ finde anvendelse på myndigheden. Myndighedens aktiviteter bør kunne undersøges af Den Europæiske Ombudsmand i overensstemmelse med artikel 228 i TEUF.
- (38) Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013² bør finde anvendelse på myndigheden, som bør tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).
- (39) Myndighedens værtsmedlemsstat bør sikre de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere korrekt.
- (40) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen, fastsat ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68³ (benævnt henholdsvis "personalevedtægten" og "ansættelsesvilkårene"), finde anvendelse på myndighedens personale og den administrerende direktør, herunder reglerne om tavshedspligt eller tilsvarende fortrolighedskrav.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

³ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

- (41) Myndigheden bør samarbejde med EU-agenturer inden for rammerne af deres respektive beføjelser, navnlig agenturer, der er etableret på området for beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik, og i den forbindelse bygge på deres ekspertise og maksimere synergier: Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound), Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop), Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (EU-OSHA) og Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (ETF) samt Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), for så vidt angår bekæmpelse af organiseret kriminalitet og menneskehandel. Dette samarbejde bør sikre koordinering, fremme synergi og forhindre enhver overlapning af deres aktiviteter.
- (42) På området for koordinering af sociale sikringsordninger bør myndigheden og Den Administrative Kommission arbejde tæt sammen med henblik på at opnå synergier og forhindre overlapning.

- (43) Med henblik på at tilføje en operationel dimension til de aktiviteter, der udføres af eksisterende organer inden for denne forordnings anvendelsesområde bør myndigheden udføre de opgaver, der er tillagt det faglige udvalg for arbejdskraftens frie bevægelighed, der er nedsat i henhold til forordning (EU) nr. 492/2011, det ekspertudvalg for udstationering af arbejdstagere, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/17/EF¹, herunder udveksling af oplysninger om administrativt samarbejde, bistand i spørgsmål om gennemførelse samt håndhævelse på tværs af grænserne, og den platform, der er oprettet ved afgørelse (EU) 2016/344. Når myndigheden indleder sin virksomhed, bør disse organer ophøre med at eksistere. Bestyrelsen kan beslutte at nedsætte målrettede arbejdsgrupper eller ekspertpaneler.
- (44) Det Rådgivende Udvalg for Koordinering af Sociale Sikringsordninger og det rådgivende udvalg vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed udgør et forum for høring af arbejdsmarkedets parter og regeringsrepræsentanter på nationalt plan. Myndigheden bør bidrage til deres arbejde og kan deltage i deres møder.
- (45) For at afspejle den nye institutionelle struktur bør forordning (EF) nr. 883/2004, (EU) nr. 492/2011 og (EU) 2016/589 ændres, og afgørelse (EU) 2016/344 bør ophæves, når myndigheden er operationel.

¹ Kommissionens afgørelse 2009/17/EF af 19. december 2008 om nedsættelse af et ekspertudvalg for udstationering af arbejdstagere (EUT L 8 af 13.1.2009, s. 26).

- (46) Myndigheden bør respektere de forskelligartede nationale arbejdsmarkedsrelationer og arbejdsmarkedets parter autonomi som udtrykkeligt anerkendt i TEUF. Deltagelse i myndighedens aktiviteter berører ikke medlemsstaternes beføjelser, forpligtelser og ansvar i medfør af bl.a. relevante og gældende konventioner fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), såsom konvention nr. 81 om arbejdstilsyn inden for industri og handel, og medlemsstaternes beføjelser til at regulere, mægle eller overvåge arbejdsmarkedsrelationerne på nationalt plan, navnlig om udøvelse af retten til kollektive forhandlinger og til at tage kollektive skridt.
- (47) Målene for denne forordning, nemlig at bidrage inden for dens anvendelsesområde til at sikre retfærdig arbejdskraftmobilitet i hele Unionen og at bistå medlemsstaterne og Kommissionen med koordineringen af sociale sikringsordninger inden for Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, når de handler uden koordinering, men kan på grund af denne aktivitets grænseoverskridende karakter og behovet for øget samarbejde mellem medlemsstaterne imellem bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (48) Nærværende forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig bekræftes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som anerkendt i artikel 6 i TEU —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Principper

Artikel 1

Oprettelse, genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed ("myndigheden").
2. Myndigheden bistår medlemsstaterne og Kommissionen i deres effektive anvendelse og håndhævelse af EU-retten vedrørende arbejdskraftmobilitet i hele Unionen og koordineringen af de sociale sikringsordninger i Unionen. Myndigheden virker inden for anvendelsesområdet for de EU-retsakter, der er anført i stk. 4, herunder alle direktiver, forordninger og afgørelser, som er baseret på disse retsakter, samt eventuelle yderligere juridisk bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver.

3. Denne forordning påvirker ikke på nogen måde udøvelsen af grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i medlemsstaterne og på EU-plan, herunder retten eller friheden til at strejke eller til at tage andre skridt, der er omfattet af specifikke ordninger for arbejdsmarkedsrelationer i medlemsstaterne, i overensstemmelse med national ret eller praksis. Den påvirker heller ikke retten til at forhandle, indgå og håndhæve kollektive overenskomster eller retten til at tage kollektive skridt i overensstemmelse med national ret eller praksis.
4. Anvendelsesområdet for myndighedens aktiviteter omfatter følgende EU-retsakter, herunder alle fremtidige ændringer af disse retsakter:
 - a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF¹
 - b) direktiv 2014/67/EU

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

- c) Forordning (EF) nr. 883/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009¹, herunder bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71² og (EØF) nr. 574/72³, for så vidt de stadig finder anvendelse, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010⁴ og Rådets forordning (EF) nr. 859/2003⁵ om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).

² Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2).

³ Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010 af 24. november 2010 om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet (EUT L 344 af 29.12.2010, s. 1).

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 859/2003 af 14. maj 2003 om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 1).

- d) forordning (EU) nr. 492/2011
- e) direktiv 2014/54/EU
- f) forordning (EU) 2016/589
- g) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006¹
- h) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF²
- i) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009³.

5. Anvendelsesområdet for myndighedens aktiviteter omfatter bestemmelserne i denne forordning om samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på imødegåelse af sort arbejde.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF af 15. marts 2006 om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 35).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 51).

6. Denne forordning respekterer medlemsstaternes kompetencer med hensyn til anvendelse og håndhævelse af de EU-retsakter, der er anført i stk. 4.

Den påvirker ikke enkeltpersoners og arbejdsgiveres rettigheder eller pligter i henhold til EU-retten eller national ret eller praksis eller nationale myndigheders rettigheder og pligter i medfør heraf samt arbejdsmarkedets parter autonomi som anerkendt i TEUF.

Denne forordning berører ikke eksisterende bilaterale aftaler og administrative samarbejdsordninger mellem medlemsstaterne, navnlig vedrørende samordnede og fælles inspektioner.

Artikel 2

Mål

Myndighedens mål er at bidrage til at sikre retfærdig arbejdskraftmobilitet i hele Unionen og bistå medlemsstaterne og Kommissionen med koordineringen af sociale sikringsordninger inden for Unionen. Med henblik herpå og inden for anvendelsesområdet i henhold til artikel 1 skal myndigheden:

- a) lette adgangen til oplysninger om rettigheder og pligter med hensyn til arbejdskraftmobilitet i hele Unionen samt til relevante tjenester

- b) fremme og styrke samarbejdet medlemsstaterne imellem om håndhævelse af relevant EU-ret i hele Unionen, herunder lette samordnede og fælles inspektioner
- c) mægle og bidrage til at finde en løsning i tilfælde af grænseoverskridende tvister mellem medlemsstater og
- d) støtte samarbejdet medlemsstaterne imellem om imødegåelse af sort arbejde.

Artikel 3

Retlig status

1. Myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person.
2. Myndigheden har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som tillægges juridiske personer under deres national ret. Den kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løse og optræde som part i retssager.

Kapitel II

Myndighedens opgaver

Artikel 4

Myndighedens opgaver

Myndigheden varetager med henblik på at nå sine mål følgende opgaver:

- a) at lette adgang til oplysninger og koordinere EURES, jf. artikel 5 og 6
- b) at lette samarbejde og udveksling af oplysninger medlemsstaterne imellem med henblik på en konsekvent, formålstjenlig og effektiv anvendelse og håndhævelse af relevant EU-ret, i overensstemmelse med artikel 7
- c) at koordinere og yde bistand i forbindelse med samordnede og fælles inspektioner, i overensstemmelse med artikel 8 og 9
- d) at foretage analyser og risikovurdering af spørgsmål vedrørende arbejdskraftmobilitet på tværs af grænserne, i overensstemmelse med artikel 10

- e) at bistå medlemsstaterne med kapacitetsopbygning for så vidt angår effektiv anvendelse og håndhævelse af relevant EU-ret, i overensstemmelse med artikel 11
- f) at støtte medlemsstaterne i at imødegå sort arbejde, i overensstemmelse med artikel 12
- g) at mægle i tvister mellem medlemsstaterne om anvendelsen af relevant EU-ret, i overensstemmelse med artikel 13.

Artikel 5

Oplysninger om arbejdskraftmobilitet

Myndigheden forbedrer tilgængeligheden og kvaliteten af og adgangen til de oplysninger af generel karakter, der tilbydes enkeltpersoner, arbejdsgivere og arbejdsmarkedets parter vedrørende de rettigheder og pligter, der følger af de EU-retsakter, der er anført i artikel 1, stk. 4, for at lette arbejdskraftmobilitet i hele Unionen. Med henblik herpå skal myndigheden:

- a) bidrage til at tilvejebringe relevante oplysninger om enkeltpersoners rettigheder og pligter i forbindelse med arbejdskraftmobilitet på tværs af grænserne, herunder via et enkelt EU-dækkende websted, som fungerer som en fælles portal for adgang til informationskilder og tjenester på EU-plan og nationalt plan på alle Unionens officielle sprog, og som er oprettet ved forordning (EU) nr. 2018/1724
- b) støtte medlemsstaterne i anvendelsen af forordning (EU) 2016/589
- c) bistå medlemsstaterne med at opfylde forpligtelserne vedrørende adgang til og formidling af oplysninger om arbejdskraftens frie bevægelighed, navnlig som fastlagt i artikel 6 i direktiv 2014/54/EU og artikel 22 i forordning (EU) 2016/589, om koordinering af de sociale sikringsordninger som fastlagt i artikel 76, stk. 4 og stk. 5 i forordning (EF) nr. 883/2004 og om udstationering af arbejdstagere som fastlagt i artikel 5 i direktiv 2014/67/EU, herunder ved at henvise til nationale informationskilder såsom de centrale officielle nationale websteder
- d) bistå medlemsstaterne med at forbedre nøjagtigheden, fuldstændigheden og brugervenligheden af relevante nationale oplysningskilder og -tjenester i overensstemmelse med de kvalitetskriterier, der er fastlagt i forordning (EU) 2018/1724
- e) bistå medlemsstaterne med at strømline formidlingen af oplysninger og tjenester til enkeltpersoner og arbejdsgivere om mobilitet på tværs af grænserne på frivillig basis

- f) at lette samarbejdet mellem de kompetente organer, der er udpeget i henhold til direktiv 2014/54/EU til at give enkeltpersoner og arbejdsgivere oplysninger, vejledning og bistand på området for arbejdskraftmobilitet i det indre marked.

Artikel 6

Koordinering af Eures

For at støtte medlemsstaterne i at levere tjenester til enkeltpersoner og arbejdsgivere gennem Eures, såsom matchning af job, praktikophold og ledige lærepladser med CV'er på tværs af grænserne, og dermed lette arbejdskraftmobilitet i hele Unionen, forvalter myndigheden Eures' Europæiske Koordineringsbureau, etableret i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2016/589.

Det Europæiske Koordineringsbureau opfylder under myndighedens forvaltning sine forpligtelser i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU) 2016/589, undtagen for så vidt angår den tekniske drift og udvikling af Euresportalen og tilhørende IT-tjenester, som fortsat forvaltes af Kommissionen. Myndigheden sikrer under den administrerende direktørs ansvar som fastsat i nærværende forordnings artikel 22, stk. 4, litra n), at denne aktivitet fuldt ud overholder kravene i den gældende databeskyttelseslovgivning, herunder kravet om at udnævne en databeskyttelsesansvarlig i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 36.

Artikel 7

Samarbejde og udveksling af oplysninger medlemsstaterne imellem

1. Myndigheden letter samarbejdet og fremskyndelsen af udvekslingen af oplysninger medlemsstaterne imellem og bidrager til deres faktiske overholdelse af samarbejdsforpligtelser, herunder vedrørende udveksling af oplysninger, som fastsat i EU-retten inden for denne forordnings anvendelsesområde.

Med henblik herpå skal myndigheden navnlig:

- a) efter anmodning fra en eller flere medlemsstater bistå de nationale myndigheder med at identificere nationale myndigheders relevante kontaktpunkter i andre medlemsstater
- b) efter anmodning fra en eller flere medlemsstater lette opfølgningen på henvendelser fra og udvekslingen af oplysninger mellem de nationale myndigheder ved at yde logistisk og teknisk bistand, herunder oversættelse og tolkning, og gennem udveksling om status i sager
- c) fremme, dele og bidrage til udbredelsen af bedste praksis medlemsstaterne imellem

- d) efter anmodning fra en eller flere medlemsstater, hvor det er relevant, lette og støtte håndhævelsesprocedurer på tværs af grænserne vedrørende sanktioner og bøder inden for denne forordnings anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 1
 - e) rapportere til Kommissionen to gange om året om uafklarede henvendelser medlemsstaterne imellem og overveje, om disse henvendelser skal henvises til mægling i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2.
- 2. Efter anmodning fra en eller flere medlemsstater og under udførelsen af sine opgaver forelægger myndigheden oplysninger for at støtte den berørte medlemsstat i den effektive anvendelse af de EU-retsakter, der falder ind under myndighedens beføjelser.
 - 3. Myndigheden fremmer anvendelsen af elektroniske værktøjer til og procedurer for udveksling af meddelelser de nationale myndigheder imellem, herunder IMI-systemet.
 - 4. Myndigheden tilskynder til brugen af innovative tilgange til effektivt og formålstjenligt samarbejde på tværs af grænserne og fremmer den potentielle anvendelse af elektroniske udvekslingsmekanismer og databaser medlemsstaterne imellem for at lette adgangen til data i realtid og afsløringen af svig og kan foreslå mulige forbedringer af anvendelsen af disse mekanismer og databaser. Myndigheden forelægger Kommissionen rapporter med henblik på videreudvikling af elektroniske udvekslingsmekanismer og databaser.

Artikel 8

Koordinering af og støtte til samordnede og fælles inspektioner

1. Efter anmodning fra en eller flere medlemsstater koordinerer og støtter myndigheden samordnede eller fælles inspektioner på de områder, der er omfattet af myndighedens beføjelser. Myndigheden kan også på eget initiativ foreslå myndighederne i de berørte medlemsstater at foretage en samordnet eller fælles inspektion.

Samordnede og fælles inspektioner gennemføres efter aftale med de berørte medlemsstater.

Arbejdsmarkedets parter på nationalt plan kan forelægge sager for myndigheden.

2. I denne forordning er:

- a) samordnede inspektioner inspektioner, der foretages i to eller flere medlemsstater på samme tid i forbindelse med relaterede sager, hvor hver enkelt national myndighed opererer på sit eget territorium, og som, hvor det er hensigtsmæssigt, støttes af myndighedens personale
- b) fælles inspektioner inspektioner, der foretages i en medlemsstat med deltagelse af de nationale myndigheder fra en eller flere andre berørte medlemsstater, og som, hvor det er hensigtsmæssigt, støttes af myndighedens personale.

3. I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde tilstræber medlemsstaterne at deltage i samordnede eller fælles inspektioner.

En samordnet eller fælles inspektion forhåndsgodkendes af alle deltagende medlemsstater, og en sådan aftale meddeles via deres nationale forbindelsesofficerer, der er udpeget i medfør af artikel 32.

I tilfælde af at en eller flere medlemsstater beslutter ikke at deltage i den samordnede eller fælles inspektion, foretager de andre medlemsstaters nationale myndigheder kun en sådan inspektion i de deltagende medlemsstater. Medlemsstater, der beslutter ikke at deltage, behandler oplysninger om sådan en inspektion fortroligt.

4. Myndigheden fastlægger og vedtager de nærmere ordninger for at sikre en passende opfølgning, hvor en medlemsstat beslutter ikke at deltage i en samordnet eller fælles inspektion.

I sådanne tilfælde underretter den berørte medlemsstat uden unødigt forsinkelse myndigheden og de øvrige berørte medlemsstater skriftligt, herunder elektronisk, om årsagerne til sin beslutning og eventuelt om de foranstaltninger, den agter at træffe for at løse sagen, samt om resultaterne af sådanne foranstaltninger, når de er kendt. Myndigheden kan foreslå, at den medlemsstat, der ikke deltog i en samordnet eller fælles inspektion, foretager sin egen inspektion på frivillig basis.

5. Medlemsstaterne og myndigheden behandler oplysninger om påtænkte inspektioner fortroligt i forhold til tredjeparter.

Artikel 9

Ordninger for samordnede og fælles inspektioner

1. En aftale om at foretage en samordnet inspektion eller en fælles inspektion mellem de deltagende medlemsstater og myndigheden fastsætter vilkårene og betingelserne for at gennemføre denne inspektion, herunder inspektionens omfang og formål og, hvis det er relevant, eventuelle ordninger for så vidt angår myndighedens personales deltagelse. Aftalen om den samordnede eller fælles inspektion kan indeholde bestemmelser, der gør det muligt at foretage samordnede eller fælles inspektioner med kort varsel, når de er vedtaget og planlagt. Myndigheden udarbejder en standardaftale i overensstemmelse med EU-retten samt national ret eller praksis.
2. Samordnede og fælles inspektioner foretages i overensstemmelse med ret eller praksis i de medlemsstater, hvor inspektionerne finder sted. Enhver opfølgning af sådanne inspektioner foretages i overensstemmelse med ret eller praksis i de berørte medlemsstater.
3. Samordnede og fælles inspektioner finder sted på en operationelt effektiv måde. Med henblik herpå giver medlemsstaterne i inspektionsaftalen embedsmænd fra en anden medlemsstat, der deltager i sådanne inspektioner, en passende rolle og status i overensstemmelse med ret eller praksis i den medlemsstat, hvor inspektionen foretages.

4. Myndigheden yder konceptuel, logistisk og teknisk bistand og, hvor det er relevant, juridisk ekspertise, hvis de berørte medlemsstater anmoder herom, herunder oversættelses- og tolkningstjenester, til medlemsstater, der foretager samordnede eller fælles inspektioner.
5. Myndighedens personale kan deltage i inspektionen som observatører, kan yde logistisk støtte og kan deltage i en samordnet eller fælles inspektion efter forudgående aftale med den medlemsstat, på hvis territorium de vil yde deres bistand til inspektionen, i overensstemmelse med medlemsstatens ret eller praksis.
6. Den medlemsstatsmyndighed, der foretager en samordnet eller fælles inspektion, aflægger senest seks måneder efter afslutningen af inspektionen rapport til myndigheden om udfaldet af inspektionen i dens medlemsstat og om den samlede operationelle afvikling af den samordnede eller fælles inspektion.
7. Det skal være muligt at anvende de oplysninger, der indsamles ved samordnede eller fælles inspektioner, som bevismateriale i retssager i de berørte medlemsstater, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats ret eller praksis.

8. Oplysninger om samordnede og fælles inspektioner, som koordineres af myndigheden, samt oplysninger fra medlemsstaterne og myndigheden som omhandlet i artikel 8, stk. 2 og 3, medtages i de rapporter, som skal forelægges bestyrelsen to gange om året. Sådanne rapporter sendes også til gruppen af interesserede parter med følsomme oplysninger behørigt redigeret. En årlig rapport om de inspektioner, som myndigheden yder bistand til, medtages i myndighedens årlige aktivitetsrapport.
9. I tilfælde af at myndigheden under samordnede eller fælles inspektioner eller under sine øvrige aktiviteter fatter mistanke om uregelmæssigheder i anvendelsen af EU-retten, kan den, hvor det er passende, indberette disse formodede uregelmæssigheder til den berørte medlemsstat og Kommissionen.

Artikel 10

Analyser og risikovurdering af arbejdskraftmobilitet

1. Myndigheden vurderer i samarbejde med medlemsstaterne og, hvor det er hensigtsmæssigt, arbejdsmarkedets parter risici og foretager analyser vedrørende arbejdskraftmobilitet og koordinering af sociale sikringsordninger i hele Unionen. Risikovurderingen og analysearbejdet omhandler emner som ubalancer på arbejdsmarkedet, sektorspecifikke udfordringer og tilbagevendende problemer, og myndigheden kan også foretage tilbundsående analyser og undersøgelser for at undersøge specifikke spørgsmål. I forbindelse med gennemførelsen af risikovurderingen og analysearbejdet anvender myndigheden så vidt muligt relevante og aktuelle statistiske data fra eksisterende undersøgelser og sikrer komplementaritet med og trækker på ekspertviden fra EU-agenturer eller -tjenester og fra nationale myndigheder, agenturer eller tjenester, herunder inden for områderne svig, udnyttelse, forskelsbehandling, færdighedsprognoser og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.
2. Myndigheden organiserer peer reviews af medlemsstater, der har indvilliget i at deltage, med henblik på:
 - a) at undersøge alle spørgsmål, vanskeligheder og særlige emner vedrørende gennemførelsen og den praktiske anvendelse af EU-retten inden for rammerne af myndighedens beføjelser samt dens håndhævelse i praksis

- b) at styrke sammenhængen i formidlingen af tjenester til enkeltpersoner og virksomheder
- c) at øge kendskabet til forskellige systemer og praksis og den gensidige forståelse dem imellem samt at vurdere effektiviteten af forskellige politikforanstaltninger, herunder forebyggelses- og afskrækkelsesforanstaltninger.

3. Hvor en risikovurdering eller en anden type analysearbejde er afsluttet indberetter myndigheden sine resultater til Kommissionen samt direkte til de berørte medlemsstater og skitserer mulige foranstaltninger til at afhjælpe de konstaterede svagheder.

Myndigheden medtager også et resumé af sine resultater i sine årlige rapporter til Europa-Parlamentet og Kommissionen.

4. Myndigheden indsamler, hvor det er hensigtsmæssigt, statistiske data, som er udarbejdet og tilvejebragt af medlemsstaterne, på de områder af EU-retten, der falder inden for rammerne af myndighedens beføjelser. I denne forbindelse bestræber myndigheden sig på at strømline nuværende dataindsamling på disse områder for at undgå indsamling af de samme data flere gange. Hvor det er relevant, finder artikel 15 anvendelse. Myndigheden samarbejder med Kommissionen (Eurostat) og deler resultaterne af sin dataindsamling, hvor det er hensigtsmæssigt.

Artikel 11

Bistand til kapacitetsopbygning

Myndigheden bistår medlemsstaterne med kapacitetsopbygning med henblik på at fremme en konsekvent håndhævelse af EU-retten på alle de i artikel 1 anførte områder. Det påhviler navnlig myndigheden at foretage følgende aktiviteter:

- a) at opstille fælles ikke-bindende retningslinjer til brug for medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter, herunder retningslinjer for inspektioner i sager med en grænseoverskridende dimension, samt fælles definitioner og begreber, der bygger på relevant arbejde på nationalt plan og EU-plan, i samarbejde med nationale myndigheder og, hvor det er hensigtsmæssigt, arbejdsmarkedets parterne
- b) at fremme og støtte gensidig bistand, enten i form af peer-to-peer- eller gruppeaktiviteter, samt udveksling af personale og udstationeringsordninger nationale myndigheder imellem
- c) at fremme udveksling og formidling af erfaringer og god praksis, herunder eksempler på samarbejde mellem de relevante nationale myndigheder
- d) at udvikle sektor- og tværsektorspecifikke uddannelsesprogrammer, herunder for arbejdstilsyn, og målrettet undervisningsmateriale, herunder gennem e-læringsmetoder

- e) at fremme oplysningskampagner, herunder kampagner med henblik på at oplyse enkeltpersoner og arbejdsgivere, navnlig SMV'er, om deres rettigheder og pligter og de muligheder, der er til rådighed for dem.

Artikel 12

Europæisk platform for forbedring af samarbejdet i forbindelse med imødegåelse af sort arbejde

1. Den europæiske platform for forbedring af samarbejdet i forbindelse med imødegåelse af sort arbejde ("platformen"), der er oprettet i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, støtter myndighedens aktiviteter med henblik på imødegåelse af sort arbejde ved:
 - a) at styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes relevante myndigheder og andre involverede aktører for mere formålstjenligt og effektivt at kunne imødegå sort arbejde i dets forskellige former og uretmæssigt angivet arbejde i tilknytning hertil, herunder proformaselvstændighed
 - b) at forbedre medlemsstaternes forskellige relevante myndigheders og aktørers kapacitet til at imødegå sort arbejde for så vidt angår dets grænseoverskridende aspekter og på denne måde at bidrage til lige konkurrencevilkår

- c) at øge bevidstheden i befolkningen om spørgsmål vedrørende sort arbejde og det presserende behov for passende foranstaltninger samt at tilskynde medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at imødegå sort arbejde
- d) at udføre de aktiviteter, der er anført i bilaget.

2. Platformen skal tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne ved at:

- a) udveksle bedste praksis og information
- b) udvikle ekspertviden og analyser, samtidig med at dobbeltarbejde undgås
- c) tilskynde til og fremme innovative tilgange til effektivt og formålstjenligt grænseoverskridende samarbejde og evaluere de dragne erfaringer samt
- d) bidrage til en horisontal forståelse af anliggender, der vedrører sort arbejde.

3. Platformen består af:

- a) en højtstående repræsentant for hver medlemsstat, der udnævnes af denne
- b) en repræsentant for Kommissionen

- c) op til fire repræsentanter for tværfaglige arbejdsmarkedsorganisationer på EU-plan, som udnævnes af disse organisationer, med en ligelig repræsentation af fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer.

4. Følgende interesserede parter kan deltage i platformens møder som observatører, og deres bidrag skal tages behørigt i betragtning:

- a) op til 14 repræsentanter for arbejdsmarkedsorganisationer i sektorer med en høj forekomst af sort arbejde, som udnævnes af disse organisationer med en ligelig repræsentation af fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer
- b) en repræsentant for hver af Eurofound, EU-OSHA og ILO
- c) en repræsentant for hvert tredjeland i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Andre observatører end dem, der er omhandlet i første afsnit, kan indbydes til at deltage i platformens møder, og deres bidrag skal tages behørigt i betragtning.

En repræsentant for myndigheden varetager platformens formandskab.

Artikel 13

Mægling mellem medlemsstaterne

1. Myndigheden kan bidrage til at finde en løsning i tilfælde af en tvist mellem to eller flere medlemsstater vedrørende individuelle sager om anvendelsen af EU-retten på områder, der er omfattet af denne forordning, uden at det berører EU-Domstolens beføjelser. Formålet med sådan mægling er til at forlige forskellige synspunkter mellem de medlemsstater, der er parter i tvisten, og til at vedtage en ikkebindende udtalelse.
2. Hvor en tvist ikke kan løses ved direkte kontakt og dialog mellem de medlemsstater, der er parter i tvisten, indleder myndigheden efter anmodning fra en eller flere af de berørte medlemsstater en mæglingsprocedure. Myndigheden kan også på eget initiativ forslå, at der indledes en mæglingsprocedure. Mægling foretages kun efter aftale med alle medlemsstater, der er parter i tvisten.
3. Mæglingens første fase foretages mellem de medlemsstater, der er parter i tvisten, og en mægler, som vedtager en ikke-bindende udtalelse ved fælles aftale. Eksperty fra medlemsstaterne, Kommissionen og myndigheden kan deltage i mæglingens første fase i en rådgivende funktion.

4. Hvis der ikke findes en løsning i mæglingens første fase, indleder myndigheden en anden mæglingsfase ved dets mæglingsudvalg, betinget af aftale med alle de medlemsstater, der er parter i tvisten.
5. Mæglingsudvalget, der er sammensat af eksperter fra medlemsstaterne, bortset fra de medlemsstater, der er parter i tvisten, søger at forlige synspunkterne hos de medlemsstater, der er parter i tvisten, og skal nå til enighed om en ikke-bindende udtalelse. Eksperter fra Kommissionen og myndigheden kan deltage i mæglingens anden fase i en rådgivende funktion.
6. Bestyrelsen vedtager forretningsordenen for mæglingen, herunder samarbejdsordninger og udnævnelse af mæglere, de gældende frister, inddragelse af eksperter fra medlemsstaterne, Kommissionen og myndigheden og mæglingsudvalgets mulighed for at virke i paneler bestående af flere medlemmer.
7. Det er frivilligt, om de medlemsstater, der er parter i tvisten, deltager i begge faser af mæglingen. Hvor en sådan medlemsstat beslutter ikke at deltage i mæglingen, underretter den myndigheden og de øvrige medlemsstater, der er parter i tvisten, skriftligt, herunder elektronisk, om årsagerne til sin beslutning inden for den frist, som bestyrelsen har fastsat i den i stk. 6 omhandlede forretningsorden.

8. Ved forelæggelse af en sag til mægling sikrer medlemsstaterne, at alle personoplysninger i forbindelse med denne sag er anonymiserede på en sådan måde, at den registrerede ikke eller ikke længere kan identificeres. Myndigheden må ikke behandle personoplysninger om enkeltpersoner, der er berørt af sagen, på noget tidspunkt under mæglingen.
9. Sager, hvor der er verserende retssager på nationalt plan eller EU-plan, antages ikke til mægling hos myndigheden. Hvor en retssag indledes under mæglingen, suspenderes mæglingsproceduren.
10. Mægling berører ikke de beføjelser, der er tillagt Den Administrative Kommission, herunder alle afgørelser, den træffer. Mægling tager hensyn til alle Den Administrative Kommissions relevante afgørelser.
11. Hvis en tvist helt eller delvis vedrører spørgsmål om social sikring, underretter myndigheden Den Administrative Kommission.

Med henblik på at sikre et godt samarbejde, koordinere aktiviteterne efter fælles overenskomst og undgå dobbeltarbejde i tilfælde af mægling, der både vedrører spørgsmål om social sikring og arbejdsret, indgår Den Administrative Kommission og myndigheden en samarbejdsaftale.

Efter anmodning fra Den Administrative Kommission og efter aftale med de medlemsstater, der er parter i tvisten, henviser myndigheden spørgsmålet vedrørende social sikring til Den Administrative Kommission i medfør af artikel 74a, stk. 2 i forordning (EF) nr. 883/2004. Mæglingen kan fortsætte med hensyn til de spørgsmål, der ikke vedrører social sikring.

Efter anmodning fra en medlemsstat, der er part i tvisten, henviser myndigheden spørgsmålet vedrørende koordinering af social sikring til Den Administrative Kommission. Denne henvisning kan ske under en hvilken som helst fase af mæglingen. Mæglingen kan fortsætte med hensyn til de spørgsmål, der ikke vedrører social sikring.

12. Senest tre måneder efter vedtagelsen af den ikkebindende udtalelse aflægger de medlemsstater, der er parter i tvisten, rapport til myndigheden om, hvilke foranstaltninger de har truffet med henblik på at følge op på udtalelsen, eller – hvor de ikke har taget nogen foranstaltninger – om, hvorfor de ikke har gjort dette.
13. Myndigheden aflægger rapport til Kommissionen to gange om året for så vidt angår udkommet af de mæglingssager, som den har gennemført, og om de sager, som den ikke gik videre med.

Artikel 14

Samarbejde med agenturer og specialiserede organer

Myndigheden tilstræber i alle sine aktiviteter at sikre samarbejde, undgå overlapninger, fremme synergier og komplementaritet med andre decentraliserede EU-agenturer og specialiserede organer, såsom Den Administrative Kommission. Med henblik herpå kan myndigheden indgå samarbejdsaftaler med relevante EU-agenturer såsom Cedefop, Eurofound, EU-OSHA, ETF, Europol og Eurojust.

Artikel 15

Interoperabilitet og udveksling af oplysninger

Myndigheden koordinerer, udvikler og gennemfører interoperabilitetsrammer for at sikre udveksling af oplysninger medlemsstaterne imellem samt med myndigheden. Disse interoperabilitetsrammer baseres på og understøttes af den europæiske interoperabilitetsramme og af den europæiske interoperabilitetsreferencearkitektur, der er omhandlet i afgørelse (EU) 2015/2240.

Kapitel III

Myndighedens organisation

Artikel 16

Forvaltnings- og ledelsesstruktur

1. Myndighedens forvaltnings- og ledelsesstruktur består af:
 - a) en bestyrelse
 - b) en administrerende direktør
 - c) en gruppe af interesserede parter.
2. Myndigheden kan nedsætte arbejdsgrupper eller ekspertpaneler, der består af repræsentanter fra medlemsstaterne eller fra Kommissionen eller af eksterne eksperter efter en udvælgelsesprocedure, eller en kombination heraf, med henblik på udførelsen af sine specifikke opgaver eller på specifikke politikområder. Den nedsætter den i artikel 12 omhandlede platform som en permanent arbejdsgruppe og det i artikel 13 omhandlede mæglingsudvalg.

Forretningsordenen for sådanne arbejdsgrupper og paneler fastsættes af myndigheden efter høring af Kommissionen.

Artikel 17
Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af:
 - a) et medlem fra hver medlemsstat
 - b) to medlemmer, der repræsenterer Kommissionen
 - c) én uafhængig ekspert, der er udnævnt af Europa-Parlamentet
 - d) fire medlemmer, der repræsenterer tværfaglige arbejdsmarkedsorganisationer på EU-plan med en ligelig repræsentation af fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer.

Kun de i første afsnit, litra a) og b), omhandlende medlemmer har stemmeret.
2. Hvert medlem af bestyrelsen har en suppleant. Suppleanten er medlemmets stedfortræder i dets fravær.
3. De i stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede medlemmer og deres suppleanter udnævnes af deres medlemsstat.

Kommissionen udpeger de i stk. 1, første afsnit, litra b), omhandlede medlemmer.

Europa-Parlamentet udnævner den i stk. 1, første afsnit, litra c), omhandlede ekspert.

De tværfaglige arbejdsmarkedsorganisationer på EU-plan udnævner deres repræsentanter og Europa-Parlamentet sin uafhængige ekspert efter at have kontrolleret, at der ikke er nogen interessekonflikt.

Medlemmerne af bestyrelsen og deres suppleanter udnævnes på grundlag af deres viden på de områder, der er omhandlet i artikel 1, og under hensyntagen til deres relevante ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige kompetencer.

Alle parter, der er repræsenteret i bestyrelsen, tilstræber at begrænse udskiftningen af deres repræsentanter med henblik på at sikre kontinuiteten i dens arbejde. Alle parter tilstræber at opnå en balanceret repræsentation af kvinder og mænd i bestyrelsen.

4. Hvert medlem og hver suppleant underskriver på tidspunktet for tiltrædelsen en skriftlig erklæring om, at vedkommende ikke befinder sig i en interessekonflikt. Hvert medlem og hver suppleant ajourfører sin erklæring, når der sker en ændring i omstændighederne med hensyn til interessekonflikter. Myndigheden offentliggør erklæringerne og ajourføringerne på sit websted.

5. Medlemmer og deres suppleanter udpeges for fire år. Denne periode kan fornyes.
6. Repræsentanter fra tredjelande, som anvender EU-retten på de områder, der er omfattet af denne forordning, kan deltage i bestyrelsens møder og drøftelser som observatører.
7. En repræsentant for Eurofound, en repræsentant for EU-OSHA, en repræsentant for Cedefop og en repræsentant for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut kan indbydes til at deltage som observatører i bestyrelsens møder med henblik på at øge agenturernes effektivitet og synergierne mellem dem.

Artikel 18

Bestyrelsens opgaver

1. Bestyrelsen skal navnlig:
 - a) udstikke strategiske retningslinjer og føre tilsyn med myndighedens aktiviteter
 - b) med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer vedtage myndighedens årsbudget og varetage andre funktioner i relation til myndighedens budget i henhold til kapitel IV

- c) vurdere og vedtage den konsoliderede årlige aktivitetsrapport om myndighedens aktiviteter, herunder en oversigt over udførelsen af dens opgaver, og forelægge den for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten inden den 1. juli hvert år og offentliggøre den konsoliderede årlige aktivitetsrapport
- d) vedtage de finansielle bestemmelser for myndigheden i overensstemmelse med artikel 29
- e) vedtage en strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til risikoen for svig, under hensyntagen til en cost-benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal gennemføres
- f) vedtage regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter blandt sine egne medlemmer og uafhængige eksperter samt blandt medlemmerne af gruppen af interesserede parter og myndighedens arbejdsgrupper og paneler, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, samt for udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af myndigheden som omhandlet i artikel 33, og årligt på sit websted offentliggøre bestyrelsesmedlemmernes interesseerklæringer
- g) vedtage og regelmæssigt ajourføre de kommunikations- og formidlingsplaner, der er omhandlet i artikel 36, stk. 3, baseret på en behovsanalyse
- h) vedtage sin forretningsorden
- i) vedtage forretningsordenen for mægling i henhold til artikel 13

- j) nedsætte arbejdsgrupper og ekspertpaneler i henhold til artikel 16, stk. 2, og vedtage deres forretningsorden
- k) i overensstemmelse med stk. 2 og med hensyn til myndighedens personale udøve de beføjelser, som personalevedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og de beføjelser, som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter ("ansættelsesmyndighedsbeføjelser")
- l) vedtage gennemførelsesbestemmelser til personalevedtægten og ansættelsesvilkårene i overensstemmelse med personalevedtægtens artikel 110
- m) etablere en intern revisionsfunktion, hvor det er hensigtsmæssigt
- n) udpege den administrerende direktør og, hvor det er relevant, forlænge dennes ansættelsesperiode og afskedige denne i overensstemmelse med artikel 31
- o) udnævne en regnskabsfører underlagt personalevedtægten og ansættelsesvilkårene, som skal være fuldstændig uafhængig i udøvelsen af sit hverv
- p) fastlægge proceduren for udvælgelse af medlemmer og suppleanter af gruppen af interesserede parter, der er nedsat i overensstemmelse med artikel 23, og udnævne disse medlemmer og suppleanter

- q) sikre passende opfølgning på resultater og henstillinger fra interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt fra undersøgelser fra OLAF
- r) træffe alle afgørelser vedrørende nedsættelse af myndighedens interne udvalg og oprettelse af andre organer og om nødvendigt ændring heraf under hensyntagen til myndighedens aktivitetsbehov og under hensyntagen til forsvarlig økonomisk forvaltning
- s) godkende myndighedens udkast til det samlede programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 24, før det forelægges for Kommissionen med henblik på en udtalelse
- t) efter at have indhentet udtalelse fra Kommissionen vedtage myndighedens samlede programmeringsdokument med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer og i overensstemmelse med artikel 24.

2. I overensstemmelse med personalevedtægtens artikel 110 vedtager bestyrelsen i medfør af artikel 2, stk. 1, i personalevedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte en afgørelse om delegering af relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser til den administrerende direktør og fastlæggelse af betingelserne for at suspendere denne delegation af beføjelser. Den administrerende direktør bemyndiges til at videredelegere disse beføjelser.

3. Under helt særlige omstændigheder kan bestyrelsen ved en afgørelse midlertidigt suspendere de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, der er delegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser, som den administrerende direktør måtte have videredelegeret, og selv udøve dem eller delegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør.

Artikel 19

Bestyrelsens formand

1. Bestyrelsen vælger blandt sine stemmeberettigede medlemmer en formand og en næstformand og tilstræber at opnå en ligelig kønsfordeling. Formanden og næstformanden vælges med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer.

I tilfælde af at der ved en første afstemning ikke opnås et flertal på to tredjedele, arrangeres der en ny afstemning, hvor formanden og næstformanden vælges med simpelt flertal blandt de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer.

Næstformanden afløser automatisk formanden, hvis denne er forhindret i at udføre sit hverv.

2. Formandens og næstformandens mandat er på tre år. Mandatperioden kan fornyes én gang. Hvor formanden eller næstformanden imidlertid ophører med at være medlem af bestyrelsen under sin mandatperiode, ophører mandatperioden automatisk samtidig.

Artikel 20

Bestyrelsesmøder

1. Bestyrelsesformanden indkalder til bestyrelsesmøder.
2. Formanden tilrettelægger drøftelserne i overensstemmelse med punkterne på dagsordenen. De medlemmer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, første afsnit, litra c) og d), deltager ikke i drøftelser af spørgsmål, som omhandler følsomme oplysninger vedrørende enkeltsager, som fastlagt i bestyrelsens forretningsorden.
3. Myndighedens administrerende direktør deltager i drøftelserne uden stemmeret.
4. Bestyrelsen afholder mindst to ordinære møder om året. Bestyrelsen mødes desuden på initiativ af bestyrelsesformanden, efter anmodning fra Kommissionen eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne.

5. Bestyrelsen indkalder til møde med gruppen af interesserede parter mindst en gang om året.
6. Bestyrelsen kan invitere enhver person eller organisation, hvis synspunkt kan være af interesse, til at deltage i dets møder som observatør, herunder medlemmer af gruppen af interesserede parter.
7. Bestyrelsesmedlemmerne og deres suppleanter kan under møderne, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter.
8. Myndigheden varetager sekretariatsopgaverne for bestyrelsen.

Artikel 21

Bestyrelsens afstemningsregler

1. Uden at det berører artikel 18, stk. 1, litra b) og t), artikel 19, stk. 1, og artikel 31, stk. 8, træffer bestyrelsen afgørelser med flertal blandt sine stemmeberettigede medlemmer.
2. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. Hvis et stemmeberettiget medlem ikke er til stede, har suppleanten stemmeret.
3. Myndighedens administrerende direktør deltager i drøftelserne uden stemmeret.

4. I bestyrelsens forretningsorden fastsættes mere detaljerede afstemningsregler, navnlig regler om, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne, og regler om, hvornår der skal anvendes skriftlig afstemning.

Artikel 22

Den administrerende direktørs ansvarsområder

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for ledelsen af myndigheden og skal bestræbe sig på at sikre en ligelig kønsfordeling i myndigheden. Den administrerende direktør står til ansvar over for bestyrelsen.
2. Den administrerende direktør aflægger rapport til Europa-Parlamentet om udførelsen af sit hverv, når denne anmodes herom. Rådet kan anmode den administrerende direktør om at aflægge rapport om udførelsen af dennes hverv.
3. Den administrerende direktør er myndighedens retlige repræsentant.
4. Den administrerende direktør er ansvarlig for udførelsen af de opgaver, der pålægges myndigheden ved denne forordning, navnlig:
 - a) den daglige ledelse af myndigheden
 - b) at gennemføre bestyrelsens afgørelser

- c) at udarbejde udkastet til det samlede programmeringsdokument og forelægge dette for bestyrelsen til godkendelse
- d) at gennemføre det samlede programmeringsdokument og aflægge rapport til bestyrelsen om dets gennemførelse
- e) at udarbejde udkastet til den konsoliderede årlige rapport om myndighedens aktiviteter og forelægge dette for bestyrelsen til vurdering og godkendelse
- f) at udarbejde en handlingsplan som opfølgning på konklusionerne i de interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt undersøgelser foretaget af OLAF og aflægge en statusrapport to gange om året til Kommissionen og regelmæssigt til bestyrelsen
- g) at beskytte Unionens finansielle interesser ved anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter og gennem effektiv kontrol, der ikke må berøre OLAF's undersøgelsesbeføjelser, og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og, hvor det er passende, ved pålæggelse af administrative, herunder økonomiske, sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og har afskrækkende virkning
- h) at udarbejde myndighedens strategi for bekæmpelse af svig og forelægge denne for bestyrelsen til godkendelse

- i) at udarbejde udkastet til de finansielle bestemmelser for myndigheden og forelægge det for bestyrelsen
- j) at udarbejde myndighedens udkast til overslag over indtægter og udgifter som en del af myndighedens samlede programmeringsdokument samt gennemføre myndighedens budget
- k) at træffe beslutninger om forvaltningen af menneskelige ressourcer i overensstemmelse med den i artikel 18, stk. 2, omhandlede afgørelse
- l) at træffe beslutninger vedrørende myndighedens interne strukturer, herunder, hvor det er nødvendigt, stedfortræderfunktioner, der kan dække myndighedens daglige ledelse, og om nødvendigt ændringer heraf, idet der tages hensyn til behovene i forbindelse med myndighedens aktiviteter og forsvarlig budgetmæssig forvaltning
- m) at samarbejde med EU-agenturer, hvor det er relevant, og indgå samarbejdsaftaler med dem
- n) at gennemføre de foranstaltninger, der træffes af bestyrelsen med henblik på myndighedens anvendelse af forordning (EU) nr. 2018/1725
- o) at informere bestyrelsen om indlæg fra gruppen af interesserede parter.

5. Den administrerende direktør afgør, om det er nødvendigt at placere en eller flere ansatte i en eller flere medlemsstater, og om det er nødvendigt at oprette et forbindelseskantor i Bruxelles for at fremme myndighedens samarbejde med de relevante EU-institutioner og -organer. Inden den administrerende direktør beslutter at oprette et lokalt kontor eller et forbindelseskantor, indhenter vedkommende forudgående samtykke fra Kommissionen, bestyrelsen og den medlemsstat, hvor kontoret skal placeres. Beslutningen fastsætter omfanget af de aktiviteter, der skal udføres af kontoret, således at unødige omkostninger og overlapning af myndighedens administrative funktioner undgås. En hjemstedsaftale med den medlemsstat, hvor det lokale kontor eller forbindelseskantoret skal placeres, kan være påkrævet.

Artikel 23

Gruppen af interesserede parter

1. For at lette høringen af relevante interesserede parter og for at kunne trække på deres ekspertise på de områder, der er omfattet af denne forordning, nedsættes en gruppe af interesserede parter. Gruppen af interesserede parter tilknyttes myndigheden og har rådgivende funktioner.

2. Gruppen af interesserede parter modtager forudgående orientering og kan efter anmodning fra myndigheden eller på eget initiativ afgive udtalelser til myndigheden om:
 - a) spørgsmål vedrørende anvendelsen og håndhævelsen af EU-retten på de områder, der er omfattet af denne forordning, herunder analyser og risikovurderinger af arbejdskraftmobilitet på tværs af grænserne som omhandlet i artikel 10
 - b) udkastet til den i artikel 18 omhandlede konsoliderede årlige aktivitetsrapport om myndighedens aktiviteter
 - c) udkastet til det i artikel 24 omhandlede samlede programmeringsdokument.
3. Gruppen af interesserede parter har den administrerende direktør som formand og mødes mindst to gange om året på den administrerende direktørs initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen.
4. Gruppen af interesserede parter består af to repræsentanter for Kommissionen og ti repræsentanter for arbejdsmarkedets parter på EU-plan med lige repræsentation af fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer, herunder anerkendte sektorspecifikke EU-arbejdsmarkedsparter, der repræsenterer sektorer, der er særlig berørt af spørgsmål vedrørende arbejdskraftmobilitet.

5. Medlemmerne af og suppleanterne til gruppen af interesserede parter udpeges af deres organisationer og udnævnes af bestyrelsen. Suppleanterne udnævnes af bestyrelsen på samme vilkår som medlemmerne, og afløser automatisk medlemmer, der er fraværende. I det omfang, det er muligt, sikres en passende kønsbalance og en passende repræsentation af SMV'er.
6. Myndigheden varetager sekretariatsopgaverne for gruppen af interesserede parter. Gruppen af interesserede parter vedtager selv sin forretningsorden med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer. Forretningsordenen er underlagt bestyrelsens godkendelse.
7. Gruppen af interesserede parter kan invitere eksperter eller relevante internationale organisationers repræsentanter til sine møder.
8. Myndigheden offentliggør udtalelser, rådgivning og anbefalinger fra gruppen af interesserede parter og resultaterne af dens høringer, undtagen i tilfælde af krav om fortrolighed.

Kapitel IV

Opstilling af myndighedens budget og dets struktur

AFDELING 1

MYNDIGHEDENS SAMLEDE PROGRAMMERINGSdokUMENT

Artikel 24

Årlig og flerårig programmering

1. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til et samlet programmeringsdokument, der navnlig indeholder flerårig og årlig programmering i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013¹, under hensyntagen til Kommissionens retningslinjer og eventuel rådgivning fra gruppen af interesserede parter.
2. Senest den 30. november hvert år vedtager bestyrelsen det i stk. 1 omhandlede udkast til samlet programmeringsdokument. Den sender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen senest den 31. januar det følgende år sammen med eventuelle ajourførte udgaver af dette dokument.

¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 af 30. september 2013 om rammefinansforordningen for de organer, der er omhandlet i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 328 af 7.12.2013, s. 42).

Det samlede programmeringsdokument bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget, og om nødvendigt justeres det i overensstemmelse hermed.

3. Det årlige arbejdsprogram indeholder detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det indeholder også en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, og oplysninger om de finansielle ressourcer og personaleressourcer, der afsættes til hver foranstaltning. Det årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med det i stk. 4 omhandlede flerårige arbejdsprogram. Det anføres klart i programmet, hvilke opgaver der er blevet tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående regnskabsår. Bestyrelsen ændrer det vedtagne årlige arbejdsprogram, når myndigheden tillægges nye opgaver inden for denne forordnings anvendelsesområde.

Væsentlige ændringer af det årlige arbejdsprogram vedtages efter samme procedure som det oprindelige årlige arbejdsprogram. Bestyrelsen kan delegere beføjelsen til at foretage ikke-væsentlige ændringer i det årlige arbejdsprogram til den administrerende direktør.

4. Det flerårige arbejdsprogram indeholder den overordnede strategiske programmering, herunder mål, forventede resultater og resultatindikatorer. For hver aktivitet skal det også fremgå, hvilke vejledende finansielle og menneskelige ressourcer der er nødvendige for at nå de opstillede mål.

Den strategiske programmering ajourføres efter behov, navnlig med henblik på at tage højde for resultatet af den i artikel 40 omhandlede evaluering.

Artikel 25
Opstilling af budgettet

1. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et foreløbigt udkast til overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, herunder stillingsfortegnelsen, og sender det til bestyrelsen.
2. Det foreløbige udkast til overslag baseres på målene og de forventede resultater i det i artikel 24, stk. 3, omhandlede årlige programmeringsdokument og tager hensyn til de finansielle ressourcer, der er nødvendige for at nå disse mål og forventede resultater, i overensstemmelse med princippet om resultatbaseret budgettering.
3. Bestyrelsen vedtager på grundlag af det foreløbige udkast til overslag et udkast til overslag over myndighedens indtægter for det følgende regnskabsår og sender det senest den 31. januar hvert år til Kommissionen.
4. Kommissionen sender udkastet til overslag til budgetmyndigheden sammen med forslaget til Unionens almindelige budget. Udkastet til overslag gøres også tilgængeligt for myndigheden.
5. På grundlag af udkastet til overslag opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Unionens almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i overensstemmelse med artikel 313 og 314 i TEUF.

6. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til bidraget fra Unionens almindelige budget til myndigheden.
7. Budgetmyndigheden godkender myndighedens stillingsfortegnelse.
8. Bestyrelsen vedtager myndighedens budget. Budgettet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget og justeres om nødvendigt i overensstemmelse hermed.
9. Den delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 finder anvendelse på ethvert ejendomsprojekt, hvor det er sandsynligt, at der vil være en væsentlig virkning på myndighedens budget.

AFDELING 2

FREMLÆGGELSE OG GENNEMFØRELSE AF OG KONTROL MED BUDGETTET

Artikel 26

Budgettets struktur

1. Der udarbejdes hvert regnskabsår overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter, og de opføres i myndighedens budget. Regnskabsåret følger kalenderåret.

2. Indtægterne og udgifterne på myndighedens budget skal balancere.
3. Med forbehold af andre ressourcer udgøres myndighedens indtægter af:
 - a) et bidrag fra Unionen, der opføres på Unionens almindelige budget
 - b) eventuelle frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne
 - c) bidrag fra tredjelande, der deltager i myndighedens arbejde, som det fremgår af artikel 42
 - d) mulig EU-finansiering i form af delegationsaftaler eller ad hoc-tilskud i overensstemmelse med myndighedens i artikel 29 omhandlede finansielle bestemmelser og med bestemmelserne i de relevante instrumenter til gennemførelse af Unionens politik
 - e) beløb, der opkræves for publikationer og andre ydelser leveret af myndigheden.
4. Myndighedens udgifter omfatter bl.a. vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.

Artikel 27

Gennemførelse af budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører myndighedens budget.
2. Den administrerende direktør sender hvert år budgetmyndigheden alle relevante oplysninger om resultaterne af evalueringsprocedurerne.

Artikel 28

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. Myndighedens regnskabsfører sender det foreløbige årsregnskab for regnskabsåret (år N) til Kommissionens regnskabsfører og til Revisionsretten senest den 1. marts i det følgende regnskabsår (år N+1).
2. Myndighedens regnskabsfører sender også senest den 1. marts i år N+1 de regnskabsoplysninger, som er nødvendige med henblik på konsolidering, til Kommissionens regnskabsfører på den måde og i det format, som sidstnævnte kræver.
3. Myndigheden sender senest den 31. marts i år N+1 en beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning for år N til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige årsregnskab for år N opstiller myndighedens regnskabsfører på eget ansvar myndighedens endelige årsregnskab. Den administrerende direktør forelægger det for bestyrelsen med henblik på en udtalelse.
5. Bestyrelsen afgiver en udtalelse om myndighedens endelige årsregnskab for år N.

6. Myndighedens regnskabsfører sender senest den 1. juli i år N+1 det endelige årsregnskab for år N til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret, ledsaget af bestyrelsens udtalelse.
7. Et link til de sider på webstedet, der indeholder myndighedens endelige årsregnskab, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 15. november i år N+1.
8. Den administrerende direktør sender senest den 30. september i år N+1 Revisionsretten et svar på de bemærkninger, som denne har fremsat i sin årsberetning. Den administrerende direktør sender ligeledes dette svar til bestyrelsen og Kommissionen.
9. Hvor Europa-Parlamentet anmoder om det, forelægger den administrerende direktør alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende år N kan forløbe tilfredsstillende i overensstemmelse med artikel 261, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046¹.
10. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år N+2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår N.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Artikel 29

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De må ikke afvige fra delegeret forordning (EU) nr. 1271/2013, medmindre dette er strengt nødvendigt for myndighedens drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.

Kapitel V

Personale

Artikel 30

Generel bestemmelse

Personalevedtægten og ansættelsesvilkårene og de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af personalevedtægten og ansættelsesvilkårene, gælder for myndighedens personale.

Artikel 31

Den administrerende direktør

1. Den administrerende direktør ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved myndigheden i overensstemmelse med artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene.
2. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen på grundlag af en liste over kandidater, som Kommissionen foreslår, efter gennemførelse af en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure. Den valgte kandidat opfordres til at afgive en redegørelse over for Europa-Parlamentet og besvare spørgsmål fra Parlamentets medlemmer. Denne drøftelse må ikke forsinke udnævnelsen af den administrerende direktør unødigt.
3. Ved indgåelsen af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres myndigheden af formanden for bestyrelsen.
4. Den administrerende direktør udpeges for fem år. Inden udgangen af denne periode foretager Kommissionen en vurdering, i hvilken der indgår en evaluering af den administrerende direktørs resultater og myndighedens fremtidige opgaver og udfordringer.
5. Bestyrelsen kan med udgangspunkt i den i stk. 4 omhandlede vurdering forlænge den administrerende direktørs ansættelsesperiode med én yderligere periode for en periode på højst fem år.

6. En administrerende direktør, hvis ansættelsesperiode er blevet forlænget i henhold til stk. 5, må ikke deltage i en anden udvælgelsesprocedure til samme stilling efter udløbet af den samlede periode.
7. Den administrerende direktør kan kun afskediges ved en afgørelse truffet af bestyrelsen. Bestyrelsen tager ved sin afgørelse hensyn til Kommissionens vurdering af den administrerende direktørs resultater som omhandlet i stk. 4.
8. Afgørelser om udnævnelse af den administrerende direktør, forlængelse af dennes ansættelsesperiode eller afskedigelse træffes af bestyrelsen med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer.

Artikel 32

Nationale forbindelsesofficerer

1. Hver medlemsstat udpeger én national forbindelsesofficer til national ekspert, der udstationeres til myndigheden og arbejder i dens hovedsæde i henhold til artikel 33.

2. Nationale forbindelsesofficerer bidrager til udøvelsen af myndighedens opgaver, herunder ved at lette samarbejdet og udvekslingen af oplysninger fastsat i artikel 7 og støtten til og koordineringen af inspektioner fastsat i artikel 8. De fungerer også som nationale kontaktpunkter for spørgsmål fra deres medlemsstater og vedrørende deres medlemsstater, enten ved at besvare disse spørgsmål direkte eller ved at samarbejde med deres nationale myndigheder.
3. Nationale forbindelsesofficerer har ret til at anmode om og modtage alle relevante oplysninger fra deres medlemsstater, som fastsat i denne forordning, idet de respekterer deres medlemsstaters nationale ret og praksis fuldt ud, navnlig for så vidt angår databeskyttelse og reglerne om fortrolighed.

Artikel 33

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

1. Ud over de nationale forbindelsesofficerer kan myndigheden inden for alle felter af sit arbejde gøre brug af udstationerede nationale eksperter eller andet personale, der ikke er ansat af myndigheden.
2. Bestyrelsen vedtager afgørelser, der fastsætter reglerne for udstationering af nationale eksperter, herunder nationale forbindelsesofficerer.

Kapitel VI

Generelle og afsluttende bestemmelser

Artikel 34

Privilegier og immuniteter

Protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter gælder for myndigheden og dens personale.

Artikel 35

Sprogordning

1. Bestemmelserne i Rådets forordning nr. 1¹ finder anvendelse på myndigheden.
2. De oversættelsestjenester, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, leveres af Oversættelsescentret.

¹ Forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385).

Artikel 36

Gennemsigtighed, beskyttelse af personoplysninger og kommunikation

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, der er i myndighedens besiddelse. Bestyrelsen vedtager senest seks måneder efter sit første møde de nærmere regler for anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001.
2. Bestyrelsen træffer foranstaltninger med henblik på at overholde de forpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) nr. 2018/1725, navnlig bestemmelserne vedrørende udnævnelse af en databeskyttelsesansvarlig for myndigheden og vedrørende lovligheden af databehandlingen, sikkerheden af behandlingsaktiviteter, tilvejebringelse af oplysninger og de registreredes rettigheder.
3. Myndigheden kan deltage i kommunikationsaktiviteter på eget initiativ inden for sit kompetenceområde. Tildelingen af ressourcer til kommunikationsaktiviteter må ikke skade den effektive udførelse af de opgaver, der er omhandlet i artikel 4.
Kommunikationsaktiviteter gennemføres i overensstemmelse med de relevante kommunikations- og formidlingsplaner, som bestyrelsen har vedtaget.

Artikel 37
Bekæmpelse af svig

1. For at lette bekæmpelsen af svig, korruption og andre ulovlige handlinger i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 tiltræder myndigheden senest inden for seks måneder efter, at den er blevet operationel, den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og vedtager de nødvendige bestemmelser, som skal finde anvendelse på alle myndighedens medarbejdere, ved anvendelse af den model, der findes i bilaget til nævnte aftale.
2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler fra myndigheden.

3. OLAF kan i overensstemmelse med bestemmelserne og procedurerne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96¹ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med tilskud eller kontrakter, der finansieres af myndigheden.
4. Uden at det berører stk. 1, 2 og 3 skal myndighedens samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at gennemføre sådanne revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

Artikel 38

Regler for sikkerhedsbeskyttelse af klassificerede og følsomme ikkeklassificerede informationer

Myndigheden vedtager sine egne sikkerhedsregler, der svarer til Kommissionens regler for sikkerhedsbeskyttelse af EU-klassificerede informationer (EUCI) og følsomme ikkeklassificerede informationer, som fastsat i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443² og (EU, Euratom) 2015/444³. Myndighedens sikkerhedsregler omfatter blandt andet bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af sådanne oplysninger.

¹ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

² Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).

³ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

Artikel 39

Ansvar

1. Myndighedens ansvar i kontraktforhold er omfattet af den ret, som finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. EU-Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til enhver voldgiftsbestemmelse i de af myndigheden indgåede aftaler.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsprincipper, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader, der forvoldes af dens afdelinger eller af dens personale under udførelsen af deres hverv.
4. EU-Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for skader som omhandlet i stk. 3.
5. De ansattes personlige ansvar over for myndigheden er underlagt bestemmelserne i personalevedtægten og ansættelsesvilkårene, der gælder for de ansatte.

Artikel 40

Evaluering og revision

1. Senest den ... [fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og hvert femte år derefter evaluerer Kommissionen myndighedens resultater i forhold til dens mål, mandat og opgaver. Evalueringen omfatter navnlig de erfaringer, der er gjort med mæglingsproceduren i henhold til artikel 13. Den vurderer også, om der er et behov for at ændre myndighedens mandat og omfanget af dets aktiviteter, herunder udvidelse af omfanget til at omfatte sektorspecifikke behov, og de finansielle virkninger af en sådan ændring også under hensyntagen til det arbejde, som EU-agenturerne har udført på disse områder. Evalueringen skal også udforske yderligere synergier og strømning med agenturer på området for beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik. På grundlag af evalueringen kan Kommissionen i passende omfang fremlægge lovgivningsmæssige forslag med henblik på revision af denne forordnings anvendelsesområde.
2. Hvis Kommissionen finder, at der ikke længere er grund til at videreføre myndigheden med dens mål, mandat og opgaver, kan den foreslå, at denne forordning ændres eller ophæves tilsvarende.
3. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og bestyrelsen om resultaterne af evalueringen. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.

Artikel 41
Administrative undersøgelser

Myndighedens virke er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser i overensstemmelse med artikel 228 i TEUF.

Artikel 42
Samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

1. I det omfang det er nødvendigt for at nå de i denne forordning fastsatte mål, og uden at det berører medlemsstaternes og EU-institutionernes beføjelser, kan myndigheden samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder og internationale organisationer.

I det øjemed kan myndigheden, med forbehold af bestyrelsens tilladelse og efter Kommissionens godkendelse, etablere samarbejdsordninger med tredjelandes kompetente myndigheder i tredjelande og internationale organisationer. Disse ordninger må ikke skabe retlige forpligtelser for Unionen eller medlemsstaterne.

2. Tredjelande, som har indgået aftaler med Unionen herom, kan deltage i myndighedens arbejde.

Der udarbejdes i henhold til de relevante bestemmelser i de aftaler, som er omhandlet i første afsnit, ordninger, hvori det navnlig fastsættes, hvilken art og hvilket omfang de pågældende tredjelandes deltagelse i myndighedens arbejde skal have, samt på hvilken måde deltagelsen skal ske, herunder bestemmelser om deltagelse i initiativer, der udføres af myndigheden, økonomiske bidrag og personale. For så vidt angår personaleanliggender, skal disse ordninger under alle omstændigheder være i overensstemmelse med personalevedtægten og ansættelsesvilkårene.

3. Ved indgåelse af en passende samarbejdsordning med myndighedens administrerende direktør sikrer Kommissionen, at myndigheden arbejder inden for sit mandat og den gældende institutionelle ramme.

Artikel 43

Hjemstedsaftale og driftsvilkår

1. De nødvendige bestemmelser vedrørende de lokaler, der skal stilles til rådighed for myndigheden i værtsmedlemsstaten, samt de særlige regler, der skal finde anvendelse på den administrerende direktør, bestyrelsesmedlemmerne, personale og deres familiemedlemmer i værtsmedlemsstaten, fastsættes i en hjemstedsaftale mellem myndigheden og den medlemsstat, hvor hovedsædet er beliggende, som skal indgås med bestyrelsens godkendelse senest den... [to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

2. Myndighedens værtsmedlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere smidigt og effektivt, herunder tilbud om flersproget skoleundervisning med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 44

Indledning af myndighedens virksomhed

1. Myndigheden indleder sin virksomhed med kapacitet til at gennemføre sit eget budget senest den ... [to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].
2. Kommissionen har ansvaret for oprettelsen og den indledende drift af myndigheden, indtil myndigheden indleder sin virksomhed. I den forbindelse:
 - a) kan Kommissionen, indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udnævnt af bestyrelsen i overensstemmelse med artikel 31, udpege en tjenestemand i Kommissionen, der skal fungere som midlertidig administrerende direktør og varetage de opgaver, der er tillagt den administrerende direktør
 - b) udøver den midlertidige administrerende direktør, uanset artikel 18, stk. 1, litra k), og indtil den i artikel 18, stk. 2, omhandlede afgørelse er truffet, ansættelsesmyndighedsbeføjelserne

- c) kan Kommissionen tilbyde myndigheden bistand, navnlig ved at udstationere tjenestemænd fra Kommissionen med henblik på at varetage myndighedens opgaver på den midlertidige administrerende direktørs eller den administrerende direktørs ansvar
- d) kan den midlertidige administrerende direktør anvise alle betalinger, der er omfattet af myndighedens bevillinger, når bestyrelsen har godkendt dem, og indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.

Artikel 45

Ændringer af forordning (EF) nr. 883/2004

I forordning (EF) nr. 883/2004 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1 indsættes følgende litra:

"na) "Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed": det organ, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...⁺, og som er omhandlet i artikel 74a

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om oprettelse af en europæisk arbejdsmarkedsmyndighed, om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004, (EU) nr. 492/2011 og (EU) 2016/589 og om ophævelse af afgørelse (EU) 2016/344".

⁺ EUT: Indsæt venligst nummer på forordningen i dokument PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) i teksten og indsæt nævnte forordnings nummer, dato, titel og EUT-reference i fodnoten.

2) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 74a

Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed

1. Uden at dette berører opgaverne og aktiviteterne i Den Administrative Kommission støtter Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed anvendelsen af denne forordning i overensstemmelse med dens opgaver, der er fastsat i forordning (EU) .../...⁺. Den Administrative Kommission samarbejder med Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed for at koordinere aktiviteterne efter fælles overenskomst og undgå overlapninger. Med henblik herpå indgår den en samarbejdsaftale med Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed.
2. Den administrative kommission kan anmode Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed om at henvise et spørgsmål vedrørende social sikring, der er genstand for en mæglingsprocedure, i overensstemmelse med artikel 13, stk. 11, tredje afsnit, i forordning (EU) .../...⁺."

⁺ EUT: indsæt venligst nummer på forordningen i dokument PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) i teksten.

Artikel 46
Ændringer af forordning (EU) nr. 492/2011

I forordning (EU) nr. 492/2011 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 26 tilføjes følgende stykke:

"Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...⁺ deltager i det rådgivende udvalgs møder som observatør og bidrager med teknisk bistand og ekspertise i det relevante omfang.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om oprettelse af en europæisk arbejdsmarkedsmyndighed, om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004, (EU) nr. 492/2011 og (EU) 2016/589 og om ophævelse af afgørelse (EU) 2016/344."

- 2) Artikel 29-34 udgår med virkning fra den dato, hvor myndigheden bliver operationel i overensstemmelse med denne forordnings artikel 44, stk. 1

⁺ EUT: indsæt venligst nummer på forordningen i dokument PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) i teksten og indsæt nævnte forordnings nummer, dato, titel og EUT-reference i fodnoten.

- 3) Artikel 35 affattes således:

"Artikel 35

De forretningsordener, der gjaldt for det rådgivende udvalg den 8. november 1968, forbliver i kraft."

- 4) Artikel 39 affattes således:

"Artikel 39

Administrationsudgifterne for det rådgivende udvalg opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget under Kommissionens sektion."

Artikel 47

Ændringer af forordning (EU) 2016/589

I forordning (EU) 2016/589 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

- a) Litra a) affattes således:

"a) tilrettelæggelse af Euresnettet mellem Kommissionen, Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed og medlemsstaterne".

b) Litra b) affattes således:

"b) samarbejde mellem Kommissionen, Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed og medlemsstaterne om deling af relevante tilgængelige oplysninger om ledige stillinger, jobansøgninger og CV'er".

c) Litra f) affattes således:

"f) fremme af Euresnettet på EU-plan ved hjælp af effektive kommunikationsforanstaltninger truffet af Kommissionen, Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed og medlemsstaterne."

2) I artikel 3 tilføjes følgende nr.:

"8) "Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed": det organ, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...⁺."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om oprettelse af en europæisk arbejdsmarkedsmyndighed, om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004, (EU) nr. 492/2011 og (EU) 2016/589 og om ophævelse af afgørelse (EU) 2016/344".

⁺ EUT: indsæt venligst nummer på forordningen i dokument PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) i teksten og indsæt nævnte forordnings nummer, dato, titel og EUT-reference i fodnoten.

3) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

"2. Personer med handicap sikres adgang til oplysningerne på Euresportalen og til støttetjenester, som er tilgængelige på nationalt plan. Kommissionen, Det Europæiske Koordineringsbureau og Euresmedlemmer og -partnere fastsætter midlerne til at sikre dette under hensyntagen til deres respektive forpligtelser."

4) Artikel 7, stk. 1, affattes således:

a) Litra a) affattes således:

"a) Det Europæiske Koordineringsbureau, der er oprettet under Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed, og som har ansvaret for at bistå Euresnettet med udførelsen af dets aktiviteter".

b) Følgende litra tilføjes:

"e) Kommissionen."

5) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

"Det Europæiske Koordineringsbureau bistår Euresnettet med udførelsen af dets aktiviteter, navnlig ved i tæt samarbejde med de nationale koordineringsbureauer og Kommissionen at udvikle og udføre følgende aktiviteter:".

ii) Litra a), nr. i), affattes således:

"i) som systemejer af Euresportalen og tilhørende IT-tjenester definition af brugerbehov og driftskrav, der skal fremsendes til Kommissionen med henblik på drift og udvikling af portalen, herunder systemer og procedurer til udveksling af ledige stillinger, jobansøgninger, CV'er og støttedokumenter samt andre oplysninger i samarbejde med andre relevante EU-oplysnings- og rådgivningstjenester eller -net og -initiativer".

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Det Europæiske Koordineringsbureau forvaltes af Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed. Det Europæiske Koordineringsbureau etablerer en regelmæssig dialog med repræsentanterne for arbejdsmarkedets parter på EU-plan."

c) stk. 3, litra a), affattes således:

"3. Det Europæiske Koordineringsbureau udarbejder sine flerårige arbejdsprogrammer i høring af den i artikel 14 omhandlede koordineringsgruppe og Kommissionen."

6) Artikel 9, stk. 2, litra b), affattes således:

"b) samarbejde med Kommissionen, Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed og medlemsstaterne om formidling og udligning inden for de rammer, der fastsættes i kapitel III".

7) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

"1. Koordineringsgruppen består af repræsentanter på et passende niveau for Kommissionen, Det Europæiske Koordineringsbureau og de nationale koordineringsbureauer."

8) Artikel 16, stk. 6, affattes således:

"6. Medlemsstaterne undersøger sammen med Kommissionen og Det Europæiske Koordineringsbureau alle muligheder for at give unionsborgere fortrinsstilling ved besættelse af ledige stillinger for at opnå ligevægt mellem udbud og efterspørgsel på Unionens arbejdsmarked. Medlemsstaterne kan træffe nødvendige foranstaltninger med henblik herpå."

9) Artikel 19, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne samarbejder med hinanden, Kommissionen og Det Europæiske Koordineringsbureau vedrørende interoperabilitet mellem nationale systemer og den af Kommissionen udviklede europæiske klassifikation. Kommissionen holder medlemsstaterne underrettet om udviklingen af den europæiske klassifikation."

10) Artikel 29 affattes således:

"Artikel 29

Udveksling af oplysninger om strømme og mønstre

Kommissionen og medlemsstaterne overvåger og offentliggør strømme og mønstre i arbejdskraftmobiliteten i Unionen på grundlag af rapporter fra Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed og ved anvendelse af Eurostat-statistikker og de tilgængelige nationale data."

Artikel 48

Ophævelse

Afgørelse (EU) 2016/344 ophæves med virkning fra dato, hvor myndigheden bliver operationel i overensstemmelse med denne forordnings artikel 44, stk. 1.

Henvisninger til den ophævede afgørelse gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 49

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG

AKTIVITETER I DEN EUROPÆISKE PLATFORM OPRETTET I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 16, STK. 2

Med henblik på at støtte myndighedens mål om at imødekomme sort arbejde søger platformen navnlig at:

- 1) øge kendskabet til sort arbejde, herunder årsager, regionale forskelle og grænseoverskridende aspekter, ved hjælp af fælles definitioner og fælles begreber, evidensbaserede målingsværktøjer og fremme af sammenlignende analyser; udvikle gensidig forståelse af forskellige systemer og praksis med henblik på at imødekomme sort arbejde og analysere effektiviteten af politiske foranstaltninger, herunder forebyggende foranstaltninger og sanktioner
- 2) lette og evaluere forskellige former for samarbejde mellem medlemsstaterne og, hvor det er relevant, tredjelande, såsom udveksling af personale, brug af databaser, fælles aktiviteter og fælles uddannelse, og oprette et system for udveksling af oplysninger med henblik på administrativt samarbejde med anvendelse af et specifikt modul om sort arbejde i IMI-systemet
- 3) fastlægge redskaber, f.eks. en vidensbank, med henblik på effektiv udveksling af oplysninger og erfaringer og udvikling af retningslinjer for håndhævelse, håndbøger med god praksis, fælles principper for inspektioner til imødegåelse af sort arbejde og fælles aktiviteter såsom europæiske kampagner; evaluere erfaringerne med sådanne værktøjer

- 4) udvikle et peerlæringsprogram til identifikation af god praksis på alle områder, der er relevante for at imødekomme sort arbejde, og organisere peer reviews med henblik på at følge fremskridtene med hensyn til at imødekomme sort arbejde i de medlemsstater, der vælger at deltage i sådanne peer reviews
 - 5) udveksle nationale myndigheders erfaringer med anvendelse af EU-ret, der er relevant for imødegåelsen af sort arbejde.
-